

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 115/24

Люксембург, 29 юли 2024 г.

Решение на Съда по съединени дела C-112/22, CU и C-223/22, ND | (Социално подпомагане — Непряка дискриминация)

Социално подпомагане: достъпът на дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни до мерки за социално осигуряване, социално подпомагане или социална закрила не може да се обвързва с условие за най-малко десет години пребиваване в държавата членка

Държавата членка не може да обвързва достъпа на дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни до определена мярка за социално осигуряване, социално подпомагане или социална закрила с приложимото и за гражданите на тази държава членка условие да са пребивавали в нея от най-малко десет години, последните две от които непрекъснато. Забранено е и тя да прилага наказателноправни санкции в случай на невярно деклариране във връзка с такова незаконосъобразно условие за пребиваване.

Две дългосрочно пребиваващи в Италия гражданки на трети страни са обвинени в извършването на престъпление. Те подписали молби за получаване на „граждански доход“ — социална придобивка за осигуряване на минимален доход за издръжка. В молбите невярно заявили, че отговарят на условията за отпускане на тази придобивка, включително на условието за най-малко десет години пребиваване в Италия, последните две от които непрекъснато. Така те получили наследващи им се суми в общ размер от съответно 3 414,40 евро и 3 186,66 евро. Първоинстанционен съд Неапол (Италия) отправя запитване до Съда дали това условие за пребиваване е в съответствие с Директивата за дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни¹.

Съдът най-напред приема, че посоченото условие за пребиваване **представлява непряка дискриминация по отношение на дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни**. Всъщност, въпреки че се прилага и спрямо местните граждани, това условие засяга главно чуждестранните граждани, каквито са и гражданите на трети страни.

По-нататък Съдът преценява дали тази разлика в третирането може да се обоснове с разликата в съответните връзки на местните граждани и на дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни с въпросната държава членка. Съдът констатира, че **Директивата предвижда условие за пет години легално и непрекъснато пребиваване на територията на дадена държава членка**, за да може съответният гражданин на трета страна да получи статут на дългосрочно пребиваващ. Законодателят на Съюза е приел, че **този период е достатъчен, за да има това лице право на равно третиране** с гражданите на въпросната държава членка, включително що се отнася до социалното осигуряване, социалното подпомагане и социалната закрила. Затова **държавата членка не може едностранно да удължава периода на пребиваване, който се изисква съгласно Директивата**, за да може дългосрочно пребиваващият гражданин на трета страна да се ползва от равноправно третиране с гражданите на тази

държава членка във връзка с достъпа до такъв вид мерки.

Накрая Съдът отбелязва, че **е забранено и съответната държава членка да прилага наказателноправни санкции** в случай на невярно деклариране във връзка с условие за пребиваване, което е въведено в нарушение на правото на Съюза.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст на съдебното решение и евентуално резюмето му](#) се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Нанчо Нанчев ☎ (+352) 4303 2083.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ [Директива 2003/109/ЕО](#) на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни.